

De *Tien Geboden* van Leen Braspenning zijn gestolen uit de gang aan het onthaal. Gelieve de *Tien Geboden* terug te brengen, teneinde de morele waarden van deze wereld te vrijwaren.

Evelyne komt de cateringtent binnen. De mensen van *Nachtelijk Symposium*: 'Daar is de duivel!'

David Miroir (van de zakelijke cel) ziet het niet meer zitten: niettegenstaande hij nog steeds de meest *pouvable* medewerker van het festival is, doet het hem toch hartzeer dat er in zo veel voorstellingen (*Nachtelijk Symposium*, *De legende van Woesterdam*) gelachen wordt met de - door hemzelf met trots gedragen - *unibrow*.

Nachtwakers existentiële issues, part 2

'Uiteindelijk loopt alles slecht af, ook het slechte, en dat is juist het goede'
'I don't make mistakes, I just date them'
'Hoe voel je dat water kookt?'

Mail doorgestuurd via Roland Van Campenhout

'Hello good friend & music lover,
While I was in the navy, I had a crash-pad above a fine old-style cathouse, in Oostend 'Hazegras' district, still the place to go for sailors and desperate Flemish husbands with bossy, nagging, fat housewives, haha. Also in Latem - Kortrijkse Steenweg I used to have a girlfriend who owned a bordello (well known among the priesthood) and we used to stand in the window all dressed up as tarts (wigs and everything), drinking champagne laced with speed... So count me in for Oostende, I can't wait... Of course, without a condom is a little more expensive!
Greetings,
your pall Orlando di Lasso'

Foto: Thomas De Meyer

Obscene kikkerprins zoekt stoned sprookjesprinses Quack

'Een stilleven op het podium', zo omschrijven Jip Loots en Roos van Erkel hun bewegingsvoorstelling *Quack*. Gebaseerd op het sprookjesmotief van de prinses en de kikker/prins ontwikkelden de vierdejaars van Toneelschool Amsterdam een complex web van objecten en acties dat het midden houdt tussen toneel en mime. Loots en Van Erkels interpretatie voorziet de archetypische sprookjesfiguren van een wrange bijmaak.

Op scène staat een meisje in gouden jurk, met een kroontje in het haar en een gouden bal in de hand katatonisch voor zich uit te staren, een blik die ze tijdens de hele voorstelling nooit loslaat. Wanneer de 'prinses' begint te kaatsen met de bal, wordt ze van achter beslopen door een lange, slungelachtige figuur met vliegeniersmuts, waarop twee pingpongballen vastgetapet zijn: de 'kikker'. Na een eerste besnuffeling, slaagt hij erin om de prinses haar bal te ontfutselen. Hij wil hem pas teruggeven als ze 'ja' zegt op de vraag: 'Vrienden?' Het is zijn eerste toenaderingspoging van wat een lange reeks vruchteloze verleidingsmanoeuvres, halfslachtige opbeuringen en ronduit obscene intimidaties wordt. Het stalken van de kikker vormt de spanningslijn van de voorstelling, die uitmondt in een onbeholpen paring onder een dubbelgeplooid rood tapijt.

'Hoewel de inkleding symbolisch refereert naar het sprookje van De kikkerkoning, bestaat de voorstelling in hoofdzaak uit een reeks improvisaties rond het thema afwijzing'

Quack is het resultaat van een onderzoek. De vraagstelling die eraan ten gronde ligt, luidt: 'Hoeveel tekst kan je weglaten op het toneel, zonder dat het mime wordt?' Een theoretisch uitgangspunt, dat doorheen het hele stuk voelbaar blijft. Hoewel de inkleding symbolisch refereert naar het sprookje van *De kikkerkoning*, bestaat de voorstelling in hoofdzaak uit een reeks improvisaties rond het thema afwijzing. En in weerwil van de bevreemdende sfeer, missen de acties vaak vindingrijkheid en originaliteit. *Quack* blijft daardoor in een academisch stadium steken, waardoor de vraag van relevantie voor een publiek nog steeds minder prangend is.

(Joeri Smet)

Quack/Nomaden 3, nog tot vrijdag 8/8 om 15u en om 20u. Vertrek op het stationsplein.

Foto: Kristien Verhoeven

TELEX

Red Sound District - Fregatstraat

Vandaag: Wim Opbrouck, Aidi Hendricks (muzieklaureaat 2006), Kathleen Van den Houdt, Amaryllis, Jeroen D'Hoe, Brick De Bois, Frank Vander linden (De Mens), Joerie Cnapelinx (Kawada).

Het *Red Sound District* is open tot 21u en niet tot 20u, zoals vermeld in de brochure staat.

Naakt - Lucas De Man

Wegens stemproblemen van een van de acteurs, zijn de namiddagvoorstellingen van woensdag 6/8 t.e.m. vrijdag 8/8 om 15u afgelast. De voorstellingen om 19u30 gaan gewoon door.

TAZETTE'08

EDITIE#07

WO 06/08

GRATIS - V.U. LUC MUYLEAERT, VAARTDIJK ZUID 31, 8432 LEFFINGE

An de lezers van de Tazette

Shit zeg. Wadis me dadier e festival! Me zitn ier ant zèètte in Ostende en ak verdimme Westvlams klappn, tis gin mens die me verstoat. Mèèr zefs: kwordn der godverdomme voorn uutgelachn deur die pipo's van de redaksje! Ze zitn ier heisan an men oaren te zaagn of dak ik messchien nie e bitje duudeliaker kun klappn. Ej da nu nog geweent? Da lopt ier ip ze gemak Hents, Antwerps, Ollands of e schele miengelienge van de drieje te koetn en da zoet ton wiln da me wieder dat ook doen. Ehwel, ksprieng nog liever in de zèè dan dak ier e bitje Hents ofzo hon klappn. Nojt van me leevn. En a ze nog vele memn, hot die gazette ier agowe hèlehans int Westvlams zien. Men ier moatn genoeg die kun elpen me vertoaln. Enfin, me wilde da geweun e ki zegn. Tis toopn dajt junder verstoan et. Voe de reste emme trouwns hin klachtn. Allè, jeun junder nog è, voe zo lange of dat nog deurt! Jooooow!
Maarten

Foto: Johan Van Eucken

Gabriel Rios en TAZ-band spelen The Beatles

Het getuigt van een meer dan gezonde portie lef om een oeuvre dat zo in het collectieve geheugen gegrift staat als dat van The Beatles te coveren. De kans dat je afgaat als een gieter, is namelijk redelijk groot, maar Gabriel Rios en de TAZ-band lieten zich niet intimideren en waagden zich gisterenavond voor een overvolle tent toch aan een set met liedjes van de *Fab Four*. Rios koos bijna uitsluitend voor nummers uit het latere werk van Lennon, McCartney, Harrison en Starr. Ze grasduinden rijkelijk in de albums *Rubber Soul*, *Sgt Peppers Lonely Hearts Club Band*, *Abbey Road*, *The Beatles* (of de dubbele witte, het is zoals u wil) en 'Let It Be' ofte uit de bekende blauwe verzamelaar. Niet het makkelijkste materiaal om live te brengen maar Rios en TAZ-band kweten zich zeer voortreffelijk van hun taak. 'Come Together' rammelde nog een beetje, maar de rest van de set ('I Am The Walrus', 'Get Back', 'Drive My Car', 'Day Tripper', 'Taxman', 'The Ballad of John and Yoko', 'Fool on the Hill', 'Oh Darling...') klonk ronduit fantastisch. Een pluim dus ook voor de mensen van de klank en wie dit gisteren miste: wat u vanavond ook van plan was, afzeggen die handel, want vanavond doen Rios & co deze krachttoer nog eens over.

(Maarten Vandenbussche)

Gabriel Rios & TAZ Band play The Beatles, vanavond om 22u30 op Café Koer.

Ga zo maar eens van bil

Het festival nadert zijn climax, dus als er nog van de grond moet gegaan worden: *it's now or never, baby!* Behulpzaam als we zijn vroegen we alvast even naar de favoriete *pick-up lines* (ofte: de favoriete openers om iemand binnen te doen) van enkele TAZ-medewerkers, te bezigen op eigen risico.

Gerd (zakelijke cel): 'Het leven is veel. Vééll!'
Wouter Hillaert: 'Als ze mij komen vragen 'hebde gij vuur', dan antwoord ik altijd met 'ik bén vuur.'
Iwein Segers: (*faket vallen van zijn stoel*) 'Ik ben voor u gevallen!'
Vriendin van Iwein Segers: 'Ik ben een telefoonboek aan het schrijven, maar jouw telefoonnummer heb ik nog niet.'
Katrijn: 'Zullen we samen douchen? Je stinkt een beetje.'
Kasper (chauffeur): 'Meestal ben ik hier niet.'
Steffie Van Cauter: 'Kunt gij mijn licht voor mijn volgende voorstelling verzorgen, ik heb nog een bed en *do you shrink?*'
Liesa Naert: '*Butter my butt and call me a biscuit.*'
Anonieme techniker: 'Ik gebruik geen *pick-up lines*. Misschien is dat net mijn probleem.'
David Miroir: 'Neuken?'

Verwanten Arne Sierens

Houston, we have a problem **Jerk - Solo voor een poppenspeler**

Vergeet wat je weet over popjes. Ze hoeven niet enkel voor kraaiende kinderen. Ze hoeven niet noodzakelijk te *pleasen*. In *Jerk*, een voorstelling van de nochtans erg aimabele Françoise Gisèle Vienne, worden ze lugubere moordmachines. Ze kiezen hun slachtoffers met precisie en een flinke dosis homo-erotische liefdes- en doodsdrijf. Ze maken jongetjes ritueel koud. Ze bijten er de geslachtsdelen af. Popjes? Ze snoeren je de keel, beloofd.

Jerk begint nochtans met een lieve meneer. Acteur-poppenspeler Jonathan Capdevielle lacht zijn publiek schuchter toe. Hij vertelt dat hij een trauma meedraagt waarover hij enkel kan vertellen door het terug op te voeren met poppen. Bij de recherche zouden ze van een 'reconstructie' spreken: in het overdoen van een moordzaak wordt de waarheid ontsluitend. Dat aspect vindt Vienne cruciaal in haar werk. Net als David Lynch ziet ze haar toeschouwer én haar performer graag in de rol van 'onderzoeker', puzzelaar. De waarheid zal hij evenwel nooit vinden. De helft van ons leven is projectie, verwringing van de herinnering.

'Je weet niet goed of je mag lachen of geschokt moet zijn om alle crazy geweld dat de poppen Dean, Wayne en David op hun onfortuinlijke slachtoffers uitvoeren.'

Meteen verlaat de poppenspeler de zaal, terwijl wij in een boekje mogen nalezen hoe het allemaal begon. Best grappig, een hele klas toeschouwers in stilte. Maar hun lectuur is minder vrolijk. Ze krijgen het verhaal van Dean Corll, jonge slachter van minstens zevenentwintig jongetjes na verminking en seksueel vergrijp. Echt gebeurd begin de jaren zeventig, en de geschiedenis ingegaan als 'de Houston Mass Murders'. Ze voltrokken zich met medeplichtigheid van de tieners Wayne Henley en David Brooks: een mix tussen Beavis & Butthead en het type jointrokende skaters van vandaag. Lieve jongens, beetje gestoord.

De verteller op scène blijkt David Brooks, zoveel jaar later. *He was there, he'll recall*. Als monoloog gaat *Jerk* dan ook maar ten dele over de slibberige geluiden waarmee de poppen elkaar eerst afrukken en dan afmaken, over wat je allemaal in de aars van een lijk kunt stoppen en waarom je dat bevredigt. Bovenal is *Jerk* het relaas van een man die zich die gruwel herinnert en er probeert mee om te gaan. Het gaat over de reconstructie zelf, op het randje van een psychoanalytische zelfverwerking. Capdevielle voert die meesterlijk uit, met een uitstraling waarvan het bloed je in de slapen gaat kloppen.

Precies dat beoogt Gisèle Vienne ook. Toen ze in 1999 na haar studies filosofie nog een extra opleiding poppenspel afmaakte, vond ze niet wat ze in theater zocht en ging ze dat dus maar zelf oproepen: de grenserving. 'Ik zie theater als een extreme gevoelsbeleving die achteraf hopelijk wat intellectuele gymnastiek bij mensen losmaakt. Ze confronteert: hoe verhoud ik mij tot geweld, tot moord? Wij mensen delen allemaal diezelfde lusten, maar ze zijn taboe. In theater, binnen de duidelijk afgelijnde plek van de fictie, wil ik mensen die diepe driften laten bevredigen buiten de klauwen van de moraal. Het mag, met plezier zelfs.'

Precies die toelating is zo ontluisterend aan *Jerk*. Je weet niet goed of je mag lachen of geschokt moet zijn om alle crazy geweld die de poppen Dean, Wayne en David op hun onfortuinlijke slachtoffers uitvoeren. Je ziet voortdurend de abstracte constructie van de voorstelling ('het is maar theater'), maar toch raakt ze je alsof je zelf naast duivel Dean de stok of de gebroken fles vasthoudt, de puilende ingewanden ruikt. Hoe dat kan? Het beestje heet verbeelding: je krijgt het nooit getemd. Niet Gisèle Vienne is pervers, maar wel wat er bij ons tussen de oren zit en eens kwispelend uitgelaten wil. Geniet ervan!

(Wouter Hillaert)

Uitgelachen aan Zee

Philippe Geubels: 'Ik heb handel gedaan op school. Daarna ben ik opgepakt.'

Philippe Geubels staat vanavond om 19u30 in het Variététheater.

Jong Muziek

Ontwapenend, eerlijk en echt **Nele Van den Broeck**

Lang geleden dat wij nog eens met zo'n gelukzalige glimlach op ons bakkes een concert buiten kwamen als gisteren bij Nele Van den Broeck. Deze Brusselse pakte moeiteloos de Club in met haar ontwapenende eerlijkheid en trakteerde ons op een stuk of wat zeer fijne deuntjes, die gerust de vergelijking met de liedjes van Lily Allen of Kate Nash kunnen doorstaan. De muziek klonk bijzonder fris en de teksten waren bij momenten niet alleen om je te bescheuren van het lachen, ze staken ook vol, soms hoogst absurde, maar altijd zeer fijne en spitsvondige trouvailles. Of wat dacht u van 'I really wiwi I was a Kiwi' in 'I Really Wish I Was A Bitch'? Van den Broeck, die zichzelf bij de meeste nummers op keyboard begeleidde en die vergezeld was van twee van haar naar eigen zeggen beste vriendinnen die de songs op zeer plezante wijze van backing vocals voorzagen, deed tegen alle geldende regels in, compromisloos haar eigen zin en dat was een plezier om te zien en te horen. Dit was er echt vlam op, Nele Van den Broeck is eerlijk en echt.

Niet dat wij hier iets te zeggen hebben, maar wij zien deze grandioze madam volgend jaar maar wat graag terug. En als wij ook maar iets te piepen hadden bij Universal of EMI of hoe heten al die uitgevers, we zouden het wel weten. Maar helaas, pindakaas, wij zijn geen platenbaas. Tot de volgende! Ciao!

(Maarten Vandenbussche)

Foto: Jules Gahide

Serge Feys

Foto: Johan Van Eycken

Serge Feys speelt vanavond met de TAZ-band en Gabriel Rios een eerbetoon aan The Beatles

'Ik ben een Beatlesfan'

U kent hem uiteraard als de immer aimabele rechterhand van Arno, maar hier op TAZ krijgt u Serge Feys ook in diverse andere gedaanten te zien. Hoog tijd voor een babbel, zo dachten wij!

Je bent alomtegenwoordig dit jaar. Word je gefêteerd?

'Nee, het hangt er gewoon van af hoeveel dagen wij vrij zijn. Als we met Arno in Frankrijk of elders in Europa spelen, kunnen we hier niet zijn, uiteraard. En natuurlijk moeten we ook rekening houden met de beschikbaarheid van de artiesten met wie we samenspelen.'

Iedereen kent je als de toetsenist van Arno, maar dat je ook een voorliefde voor jazz hebt, is minder geweten. Met het Serge Feys Trio stond je de afgelopen dagen al twee keer op het podium. Waar komt die liefde voor jazz vandaan?

'Die heb ik van mijn vader meegekregen. Hij was ook muzikant en hij luisterde vaak naar jazz. En zo pik je dat op, natuurlijk. Het werd er bij wijze van spreken in gelepeld. Ik geloof zelfs dat ik eerder in aanraking kwam met jazz dan met rock. Maar ik hou vooral van de variatie. Ik ben gepassioneerd door muziek: nu eens rock, dan weer jazz of producties in de studio.'

Wat zijn trouwens de places-to-be voor de jazzliefhebber in Oostende?

'Vroeger had je hier wel vaker jazzoptredens, maar nu zou ik niet weten waar je daarvoor moet lopen. De enige plaats die ik kan bedenken is Tati's Jazz Club in de Langestraat. Misschien zijn er wel nog, maar ik ken ze niet.'

Wie zijn jouw voorbeelden in de jazzmuziek?

'Ik hou enorm van Chick Corea. Die speelde aanvankelijk klassieke jazzmuziek en later combineerde hij dat met elektronica, zoals synths en keyboards. Ook Oscar Peterson vind ik fantastisch. Die speelt, hoewel vrij klassiek, zeer gevarieerde arrangementen op piano.'

Vanavond speel je met de TAZ-band en Gabriel Rios opnieuw een eerbetoon aan The Beatles. Heb je iets met dat materiaal?

'Absoluut. Ik ben opgegroeid in de jaren zestig en toen was je of voor The Stones of voor de Beatles. En ik was een Beatlesfan. Ik hou vooral van hun latere werk. Toen klonken ze echt anders dan alle andere muziek. Ik kijk er trouwens naar uit om het te brengen. We deden nog wel eens een cover van The Beatles, maar we hebben dit repertoire nog nooit zo uitgebreid gespeeld.'

(Maarten Vandenbussche)

Jong Theater

Seks is als kroketten **Hermatologisch getest m/v**

Er zijn mannen die zich vrouw voelen, vrouwen die zich man voelen, machistische mannen en verwijfde vrouwen. De mate waarin iemand zich met een geslacht identificeert, wordt in vakkringen *gender* genoemd. In tegenstelling tot het fysieke geslacht, man of vrouw, is gender zo complex en verscheiden, dat er honderden, zoniet duizenden nuances bestaan. Actrice Eva Marie de Waal wijdde een monoloog aan het fenomeen, maar haar gepeperde show mist elke vorm van subtiliteit.

'Elk cliché is waar', zo waarschuwt de promotekst van *Hermatologisch getest m/v*. Het is voor De Waal een vrijgeleide om al haar gedachten en associaties – ook de voorgekauwde – omtrent het man-vrouw-issues op het publiek los te laten. Haar voorstelling speelt zich af op een roodfluwelen verhoogje, vergelijkbaar met het draaiend platform van een peepshow. De openingsact is een striptease, gevolgd door het statement: 'Ik ben een jongensmeisje'. Kirrend in een nauwsluitend zwart satijnen pak, beschrijft De Waal een wereld waarin enkel hermafrodiete wezens overleven, waar de traditionele voordelen van elk geslacht hoogtij vieren, alle klassieke seksymbolen naar hartelust geïmiteerd worden en een job als kapitein probleemloos te combineren valt met een carrière als balletdanseres. 'Ik ben perfect' slingert De Waal het publiek voor de voeten. Haar perfectie neemt de vorm aan van een catwoman-achtige verschijning met cyborgallures.

'Kirrend in een nauwsluitend zwart satijnen pak, beschrijft De Waal een wereld waarin enkel hermafrodiete wezens overleven'

Zo acteert De Waal ook: als een volmaakte robot. Elke schakeling naar een nieuwe emotie, een ander stemtimbre of een verrassende pose, gebeurt met een ongenaakbare, machinale virtuositeit. Het publiek zit erbij en kijkt ernaar. Met open mond, wanneer De Waal, in de rol van 'vrouw', met een blonde pruik en hoge falsetstem op haar podiumpje rondkronkelt en een pornografisch orgasme faket. Hoewel hier wellicht dubbelgelaagdheid aan het werk is, lijkt het weinig waarschijnlijk dat het mannelijk deel van het publiek deze scène als een commentaar opvat. Sommige suggesties spreken nu eenmaal minder tot het intellect dan tot de onderbuik, een feit waarvan De Waal vermoedelijk zeer goed op de hoogte is.

Hermatologisch getest m/v is een indrukwekkende demonstratie van technisch geolied acteerwerk. De manier waarop De Waal niets aan het toeval overlaat, kwalificeert haar als een uiterst professionele, gedisciplineerde vertolkster. Maar de oppervlakkigheid waarmee ze haar materiaal behandelt, maakt van deze voorstelling het zoveelste afgeleide product van de Vaginamonologen. 'Seks is als kroketten', verzucht De Waal ergens tussen twee geslachten in. Wij verlangen naar beter voedsel dan een hapklare brok uit de muur.

(Joeri Smet)

Hermatologisch getest m/v/Nomaden 3, nog tot vrijdag 8/8 om 15u en 20u. Vertrek stationsplein.

Foto: Kristien Verhoeven